

Marina Manucci

Fakultet strojarstva i brodogradnje, Zagreb

PETA HUPE, ŠESTA HUPE...

Peta konferencija Hrvatskoga udruženja profesora engleskog jezika
Opatija, 24-26. travnja 1997.

Vrijeme se mijenja. Zimi je ljetno, a ljeti gotovo jesensko. Proljeće bi trebalo početi u ožujku, ali može se dogoditi da nam zasniježi još i u travnju. Takva nepouzdanost vremenskih (ne)prilika može se nadoknaditi nekim mnogo pouzdanijim vremenskim događanjima kojih nam postojanost ulijeva povjerenje u vremenske tijekove. Svi znamo kad je Božić (za to nam ne treba snijeg), svi znamo kad je Uskrs (pa makar bio bijel i snježan), ali jeste li znali da se u travnju događa HUPE? Ne? Onda pouzdano niste nastavnik, profesor, predavač ili lektor engleskog jezika i ne bavite se zanimanjem vezanim uz engleski jezik. U tom vam slučaju ni ovaj uvod, ni ovo pitanje ne znače mnogo. No ako ste se pronašli u navedenim zanimanjima i smatrate se anglistom, onda ćete znati travanj povezati s jednom konferencijom, važnom i dragom svima nama anglistima – The HUPE Conference.

Bilo je tako i prošle godine. Naravno, sad već znate, u travnju. Dogodilo se u Opatiji, u hotelu Adriatic, na morskoj obali, uz miris mora i netom procvalih kamelija. Za kamelije i nisam tako sigurna, ali čini mi se da sam ih vidjela iza žičane ograde dok sam jurila prema brodu u opatijskoj luci, u susret izletu po kvarnerskom zaljevu. Uživajući u prekrasnoj obali, zelenilu i raskošnim vilama, pričali smo o engleskom jeziku, nastavi, Internetu, dogovarali, razmjenjivali adrese, diskutirali, slikali se i, kao što bi jedan od govornika pete konferencije, Peter Medgyes rekao, razgovarali su „non-NEST-i” i „NEST-i” (NEST je akronim za „non-native-English-speaking-teacher”) i svi smo se strukovno usavršavali. Na brod, naravno, nismo stali svi, jer bilo je više od 400 sudionika, s oko 40 govornika.

Peta je konferencija HUPE-a trajala, kao i uvijek, intenzivna tri dana. Predavanja, seminari i praktične radionice ne samo da su se smjenjivali gotovo neuhvatljivom brzinom nego su često tekli i istodobno. Bilo je teško odlučiti se – kamo. Vrijedi li poslušati, tko govori, što piše u sažetku, u kojoj je dvorani, gdje je dvorana, hoćemo li popiti kavu ili kupiti povoljno nekoliko knjiga – uglavnom su takva pitanja mučila sudionike tih dana. Srećom, studenti su bili uvijek pri ruci i od pomoći. Organizacija je bila sjajna. Govornici su bili sjajni.

Već spomenuti Peter Medgyes iz Budimpešte govorio je o preprekama na koje nailaze đaci i studenti učeći strani jezik; poznati i priznati stručnjak i autor mnogih knjiga Michael Swan govorio je o jezičnim pravilima, kako ih stvaramo, kako ih kršimo i koliko i kada su nepouzdana. Milena Žic nas je provela od teorije do prakse kognitivne lingvistike, Robin Mackenzie nam je dokazao da za učenje nije dovoljno samo slušati i gledati, valja i doživjeti, Peter Radaí nam je pokazao što se sve može učiniti s papirom i olovkama u nastavi, Roy Sprenger nas je učio koristiti se Internetom, Andrew Wright nam je pričao priče, sa Susan Sherin smo učili kako učiti riječi, Martin Montgomery je govorio o jeziku, tekstu i kulturi. Bili su tu i John Goodman, David Hill, Philip Burt i mnogi drugi. Obradena su sva područja, od engleskoga u znanosti i kroz znanost do engleskoga u razredu i računarstvu, i to za sve dobne i interesne skupine, od predškolskog do visokoškolskog obrazovanja. Vrijedilo je poslušati sve, ali, nažalost, to nije bilo moguće. Stoga neka mi oprostite one koje nisam spomenula. Nadam se da ćemo ih imati prilike čuti ove, 1998. godine, naravno opet u travnju, i opet u Opatiji.

Osim strukovnog dijela, za vrijeme konferencije je održana i godišnja skupština koja je imala izborni karakter. Dotadašnja predsjednica, voditeljica projekta pete konferencije, Nina Liszt, i većina članova Izvršnog odbora, umorni od velikog posla, ali i sretni zbog postignutog uspjeha, prepustili su svoja mjesta drugima, nadamo se, isto tako marljivim i uspješnim članovima. Šestoj konferenciji želimo uspjeh i nadamo se da će biti barem isto toliko uspješna koliko i ona prije nje. Ako uspije i više, bit će to samo znak da radimo dobro. Da radimo, to je sigurno, no je li baš sve uvijek najbolje, to nije sigurno, ali tko radi, taj i griješi, pa se neke manje pogreške zato mogu i oprostiti.

Ako ste se zainteresirali za rad HUPE-a i želite doznati još i više, ili se možda želite učlaniti, ili doći na konferenciju, pozivamo vas da posjetite našu stranicu na World Wide Web-u. Adresa je: www.fsb.hr/hupe – you are more than welcome!

Pišite, nazovite, javite se:

Marina Manucci (predsjednica HUPE-a)

FSB, I.Lučića 5, 10000 ZAGREB,

tel.6168212/fax: 6156940

E-mail: marina.manucci@fsb.hr